

POSTANOWIENIE

21 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 21 kwietnia 2026 r. w Warszawie
zażalenia H.S.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z 24 stycznia 2025 r., I WSC 302/24 (I ACa 2899/23),
w sprawie z powództwa H.S.
przeciwko M.P. i Z.W.
o zapłatę,

- 1. uchyla zaskarżone postanowienie;**
- 2. pozostawia orzeczenie o kosztach postępowania
zażaleniowego do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym
postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Łodzi postanowieniem z dnia 24 stycznia 2025 r. odrzucił skargę kasacyjną powoda H.S. od wyroku tego Sądu z dnia 28 października 2024 r. Sąd Apelacyjny wskazał, że zarządzeniem z dnia 25 listopada 2024 r. pełnomocnik skarżącego został wezwany do uzupełnienia braków skargi, w tym złożenia pełnomocnictwa upoważniającego do występowania w postępowaniu kasacyjnym w imieniu powoda. To zarządzenie zostało doręczone pełnomocnikowi powoda w dniu 9 grudnia 2024 r. Brak w postaci złożenia pełnomocnictwa nie został uzupełniony w terminie. Pełnomocnik skarżącego wskazał jedynie na fakt

ustanowienia go pełnomocnikiem z urzędu skarżącego. Uzasadniało to odrzucenie skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Powód w zażaleniu opartym o zarzuty naruszenia przepisów postępowania wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez nadanie biegu skardze kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżone zażaleniem postanowienie zostało wydane po wejściu w życie ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z 2023 r., poz. 614 - dalej: ustawa nowelizująca), na mocy której znowelizowano art. 91 k.p.c. Sąd Apelacyjny uznał jednak, że zmiana zakresu pełnomocnictwa procesowego wynikająca z obecnego brzmienia art. 91 pkt 1 k.p.c. znajduje zastosowanie jedynie do pełnomocnictw udzielonych po dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej, tj. po dniu 1 lipca 2023 r. Z tego względu pełnomocnik skarżącego nie mógł skutecznie powołać się na umocowanie do wniesienia skargi kasacyjnej wynikające z postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 1 lutego 2022 r.

Sąd Apelacyjny wydając zaskarżone postanowienie ocenił skutki nowelizacji art. 91 k.p.c. nie dokonując rozróżnienia pomiędzy przypadkami udzielenia pełnomocnictwa przez stronę postępowania oraz ustanowienia pełnomocnika przez sąd. Powołał się na postanowienie Sądu Najwyższego odnoszące się do przypadku udzielenia pełnomocnictwa przed wejściem w życie ustawy nowelizującej i wyrażonego w doktrynie poglądu, że zastosowanie znowelizowanego art. 91 k.p.c. do wcześniej udzielonych pełnomocnictw prowadziłoby do ustawowego rozszerzenia zakresu udzielonego pełnomocnictwa, niezależnie od woli mocodawcy, a czasami nawet wbrew woli mocodawcy.

Powyższa argumentacja nie odnosi się jednak do pełnomocnictwa powstającego na mocy postanowienia sądu. W tym przypadku granice umocowania pełnomocnika nie podlegają bowiem dyspozycji stron. Określa je ustawa, z zastrzeżeniem, że sąd może postanowić, iż obowiązek zastępowania strony przez pełnomocnika z urzędu ustaje wcześniej (art. 118 § 2 k.p.c.). Zwrócił już na to uwagę Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 października 2025 r., III CZ

126/25. Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym zażalenie to stanowisko i jego argumentację podzielił.

Z tych względów zażalenie jako uzasadnione podlegało uwzględnieniu i zaskarżone nim postanowienie zostało uchylone na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

[a.ł.]

Dariusz Zawistowski